

Sygn. akt II K 1157/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zawiślak

Protokolant: sekr. sąd. Sylwia Karkoszka

po rozpoznaniu w dniu 5.06.2019r.

sprawy przeciwko **P. P.** synowi A. i E. zd. H., ur. (...) w K.

oskarżonemu o to, że

w dniu 12 września 2018 roku w K. na ulicy (...), kierował w strefie ruchu lądowego po drodze publicznej samochodem osobowym m-ki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

- oskarżonego **P. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,
- na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.09.2018r.,
- na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych,
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego Z. W. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Anna Zawiślak

Sygn. akt II K 1157/18

UZASADNIENIE

W dniu 12 września 2018 r. około godz. 10:50 oskarżony P. P. poruszał się pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...). Jadąc ulicą (...) w K., na wysokości posesji Główny (...), podczas wykonywania manewru omijania zaparkowanych pojazdów uderzył w pojazd służbowy Straży Miejskiej w K. marki F. Cubo o nr rej. (...) zaparkowany na kopcercie w sposób prawidłowy z włączonymi światłami uprzywilejowanymi. Następnie wykonał manewr cofania uderzając w pojazd F.

o nr rej. (...). Po czym próbując odjechać ponownie uderzył w radiowóz Straży Miejskiej, a później podczas manewru cofania ponownie w pojazd marki F..

Funkcjonariusz Straży Miejskiej M. S., wykonujący wcześniej czynności służbowe związane z nieprawidłowym parkowaniem, podszedł do kierującego z zapytaniem czy mu się coś stało i czy nie potrzebuje pomocy. Widząc dziwne zachowanie kierującego i wyczuwając woń alkoholu funkcjonariusz nakazał oskarżonemu natychmiast wyłączyć silnik pojazdu i go nie opuszczać. W tym czasie teść oskarżonego J. D. (1) podbiegł do pojazdu od strony pasażera, otworzył drzwi, zgasił silnik i zabrał kluczyki od samochodu. J. D. (2) zobowiązał się zabezpieczyć pojazd, którym poruszał się oskarżony.

Na przednim siedzeniu samochodu widoczne były puszki i butelki po alkoholu. Funkcjonariusz Straży Miejskiej wezwał partol funkcjonariuszy Policji.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. P. – k. 88; zeznania świadka M. S. – k. 88v; notatka – k. 1-2; oświadczenie – k. 11; protokół – k. 40)

Przeprowadzone przez funkcjonariuszy Policji badania poziomu alkoholu we krwi oskarżonego, wykazały o godzinie 10:59 – 1,31 mg/l; o godzinie 11:22 – 1,39 mg/l; o godzinie 12:11 – 1,18 mg/l, o godzinie 12:14 – 1,15 mg/l.

(dowód: protokół badania stanu trzeźwości – k. 3-5, 7, 9; świadectwo wzorcowania – k. 4, 6, 8, 10)

Oskarżony P. P. ma 30 lat. Jest żonaty i ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 4,5 lat oraz 3 m-ce. Ma wykształcenie średnie, obecnie jest osobą bezrobotną i otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 600 zł. Żona oskarżonego przebywa na urlopie macierzyńskim i otrzymuje zasiłek 500+ na dwoje dzieci. Między oskarżonym a jego żoną istnieje rozdzielność majątkowa.

Oskarżony był wielokrotnie karany, w tym za usiłowanie zabójstwa i spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uszkodzenie mienia a także za liczne wykroczenia drogowe. Prezydent Miasta K. wobec oskarżonego kilkakrotnie wydał decyzje o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi czy silnikowymi w ramach kategorii B.

(dowód: dane o stanie majątkowym – k. 21, 59-61; akt notarialny – k. 62-64; karta rejestracyjna – k. 56-57; dane o karalności – k. 22-23, 27-28; decyzje – k. 30, 32, 33, 35, 38, 39).

Oskarżony P. P. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu jednocześnie podnosząc, że swoje wyjaśnienia chce złożyć przed sądem. Ponadto oskarżony wskazywał, iż jest jedynym żywicielem rodziny, dlatego prosi o łagodny wymiar kary i wyłączenie kategorii. W toku postępowania sądowego oskarżony jednak, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawił się przed sądem i w żaden sposób nie usprawiedliwił braku swojego stawiennictwa.

Zeznaniom świadka M. S. sąd dał wiarę w całości. W sposób rzeczowy, syntetyczny i wyczerpujący przedstawił on przebieg i kolejność zdarzeń. Ponadto jego zeznania były spójne, logiczne i stanowiły kompletną całość, a także znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodnym. Ponadto jest on osobą postronną i nie ma podstaw do podważenia wiarygodności jego twierdzeń.

Dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Wiarygodność dokumentów stanowiących materiał dowodowy nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala bez żadnych wątpliwości na przyjęcie, że oskarżony zarzucanym mu czynem zrealizował znamiona przestępstwa z art. 178a §1 kk, a mianowicie wymieniony prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. karze podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Oskarżony popełnił przedmiotowy czyn w sposób zawiniony, z pełną świadomością i dowolnością swojego działania. W sprawie nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające winę oskarżonego.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo Sąd w oparciu o art. 178 a § 1 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, uwzględniając dyrektywy i zasady wymiaru kary określone w art. 53 kk. Przede wszystkim wymierzona kara winna uświadomić oskarżonemu bezprawność i społeczną szkodliwość jego zachowania i zagrożenia jakie tego typu zachowania stwarzają dla innych osób. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za usiłowanie zabójstwa, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu oraz czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Niewątpliwie okolicznością obciążającą w tym zakresie jest także znaczny stopień nietrzeźwości oraz fakt, iż oskarżony jechał drogą publiczną w godzinach południowych, a więc wówczas, gdy ruch na drodze jest bardziej nasilony. W szczególności należy podkreślić, że znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego (1,31 mg/l wydychanego alkoholu, a później 1,39 mg/l, 1,18 mg/l i 1,15 mg/l alkoholu we krwi) powodował, że oskarżony był całkowicie niezdolny do prowadzenia jakiegokolwiek pojazdu. Zachowanie oskarżonego, który w takim stanie kierował samochodem cechowała całkowita nieodpowiedzialność za życie nie tylko swoje, ale za innych uczestników ruchu drogowego.

Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu oskarżonego.

Rozważając więc powyższe oraz sposób życia, postawę, właściwości majątkowe i osobiste oskarżonego (który jest osobą bezrobotną, a w przeszłości wielokrotnie był karany) sąd przyjął, że orzeczenie wobec niego kary grzywny lub kary ograniczenia wolności było niecelowe. Skoro oskarżony nie jest w stanie – co sam podnosi- wygospodarować jakichkolwiek kwot pieniężnych na zapewnienie sobie obrońcy z wyboru tym bardziej nie wygospodaruje ich na pokrycie kary grzywny.

W świetle obowiązujących przepisów i dotychczasowej karalności brak jest także możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Względy wychowawcze i prewencyjne w stosunku do oskarżonego, a także wzgląd na potrzebę oddziaływania na innych kierowców uzasadniały orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii na okres 3 lat.

Na poczet tego środka karnego Sąd na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 września 2018 r.

Na podstawie art. 43a § 2 kk zobowiązano oskarżonego do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej obowiązkowego świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych. Orzeczone świadczenie jest adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Ponadto w/w świadczenie pieniężne jest obowiązkowe, a z uwagi materialną i rodzinną oskarżonego orzeczono je w najniższej wysokości.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 4 ust 2 pkt 1 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz.U. 2019 poz. 68) – uwzględniając nakład pracy oraz ilość odbytych rozpraw.

Mając natomiast na uwadze opisaną powyżej sytuację majątkową oskarżonego, na podstawie art. 624 § 1 kpk, sąd zwolnił go od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Anna Zawislak